

УНИВЕРЗИТЕТУ „ЏОН НЕЗБИТ“
ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ
БЕОГРАД

ЗАВРШНИ РАД НА СТУДИЈАМА ТРЕЋЕГ СТЕПЕНА ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА
(навести: ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА ИЛИ УМЕТНИЧКИ ПРОЈЕКАТ)

На основу одлуке Наставно-научног већа од 21.07.2016. , пошто смо проучили урађену
ДОКТОРСКУ ДИСЕРТАЦИЈУ под називом:
(навести: ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА ИЛИ УМЕТНИЧКИ ПРОЈЕКАТ)

ПРАВО НА ПРАВИЧНО СУЂЕЊЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

кандидата: дипломираног правника Бојана Петровића подносимо следећи:
(звање, име и презиме кандидата)

РЕФЕРАТ

1. Основни подаци о кандидату, докторској дисертацији/ уметничком пројекту

Петровић Бојан је рођен 09.09.1972. године у Смедеревској Паланци, Република Србија. Завршио је Правни факултет Универзитета у Крагујевцу 1998. године. и положио правосудни испит 2001. године Поред основног академског образовања завршио је и Школу страних језика.

Од 1998. до 2001. године почетно искуство стицао је као судијски приправник у Општинском суду у Смедеревској Паланци. После положеног правосудног испита, од 2001. до 2003. године радио је у Општинском суду у Великој Плани на пословима судијског помоћника, првенствено на пословима везаних за кривичну материју.

Од 2003. до краја 2009. године радио је на пословима судије и Старешине Општинског органа за прекршаје у Жабарима, а од почетка 2010. до 2012. године радио је на пословима судије у Прекршајном суду у Пожаревцу. Од 2012. године до фебруара 2015. године обављао је функцију Заменика начелника Општинске управе у Општини Жабари, а од фебруара 2015. године ради на радном месту Општинског Правобраниоца Општине Жабари.

Говори Енглески језик (*Upper – Intermediate*) и служи се литературом на том језику, а познаје и Француски језик, на средњем нивоу са способношћу коришћења литературе на овом језику.

Положио је све испите предвиђене наставним Планом и програмом трогодишњих докторских студија на Правном факултету, Универзитета „Џон Незбит“.

У досадашњем научноистаживачком раду објавио је два рада, и то:

1. Бојан Петровић, *Улога полиције и тужилаштва у борби против савремених облика криминалитета*, Зборника радова са четрнаесте међународне тематске научне конференције „Међународна судска, тужилачка и полицијска сарадња у борби против криминала“ (2015. Тара), Удружење за међународно кривично право, Интермекс, Београд, 2015, (М33), ISBN 978-86-6411-000-6.

2. Александра благојевић, **Бојан Петровић**, *Корупција у правосуђу*, Зборник радова са међународног тематског научног скупа „Право и изазови XXI века“ (2014. Брчко), Европски унверзитет Брчко дистрикт, Брчко, 2014. (М33), ISBS 978-99955-806-0-5.

Кандидат је одслушао и положио све предмете на студијском програму трогодишњих докторских академских студија за право, јавну управу и безбедност и испунио све предиспитне обавезе, према законом прописаним стандардима за трећи степен студија.

Кандидат је урадио докторску дисертацију под насловом: **ПРАВО НА ПРАВИЧНО СУЂЕЊЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ**, обима 273 страна, 495.997 карактера, 1.523 параграфа, 76.081 речи у складу са стандардима за израду докторских дисертација.

Дисертација је прошла тест провере на софтверском програму за утврђивање аутентичности текста који је показао да је текст дисертације аутентично и оригинално дело кандидата подобно за јавну одбрану.

2. Предмет и циљ докторске дисертације/уметничког пројекта

2.1. Предмет докторске дисертације

Полазећи од чињенице да је постизање принципа истине и правде условљено доследном одговорном применом правне процедуре у којој битну улогу инструмента – извора сазнања има правично суђење, кандидат је на научно коректан начин, прво, идентификовао *основне проблеме истраживања* у докторској дисертацији, постављајући их у облику питања: Који су битни друштвени разлози за правично суђење? Како схватити друштвену појаву правичног суђења? Како спроводити правично суђење? Ко у савременом друштву спроводи правично суђење? Који су друштвени односи неопходни за правично суђење?

Полазећи од тако идентификованих проблема истраживања, кандидат је исправно одредио главни **предмет истраживања** у докторској дисертацији дефинишући га као *право на правично суђење у Републици Србији*. Резултати истраживања су показали даа ово право представља централни правни принцип, прописан правним прописима, који се обавља у складу са овлашћењима и одговорностима утврђеним правним нормама које постављају границе овлашћења, обавеза и одговорности.

У овој докторској дисертацији потврђено је да овако одређен предмет истраживања представља сложenu друштвену појаву која до сада, на простору Србије, није истраживана као самостални предмет магистарских радова или докторских дисертација и отуда резултати истраживања на предметну тему представљају оригиналан допринос општој теорији права, у делу који се односи на право на правично суђење.

Временски, предмет истраживања обухвата период од 1992. године до данас, а *просторно* правни систем на територији Републике Србије са нужним компарацијама права на правично суђење у правним системима изабраних земаља.

Дисциплинарно, предмет истраживања припада научном пољу друштвено-хуманистичких наука, научној области политичко-правних наука и тежишно научним дисциплинама судског права, управног права, грађанско процесног и кривичнопроцесног права, грађанског парничког права и међународног права.

2.2. Циљеви докторске дисертације

Научни циљеви у овој докторској дисертацији били су: *научна дескрипција са елементима научне класификације, типологизације, научно откриће* главних принципа и начела правичног суђења и *научно објашњење* откривених принципа и начела. Осим тога, важан научни циљ ове докторске дисертације био је и *доградња правне теорије и основа правне*

праксе у области права на правично суђење у Републици Србији.

Друштвени циљ докторске дисертације био је усмерен на изградњу научне основе за правну праксу правичног суђења у правном процесу уопште и кривично-правном процесу посебно.

Комисија цени да су научни и друштвени циљеви у докторској дисертацији у потпуности остварени.

3. Основне хипотезе од којих ће се полазити у истраживању

Хипотетички оквир истраживања у докторској дисертацији чиниле су једна општа (генерална) и четири посебне хипотезе, са њима припадајућим појединачним хипотезама истраживања.

Општа (генерална) хипотеза истраживања у докторској дисертацији гласила је: *“Што је право на правично суђење у Републици Србији развијеније, то је правни систем уређенији и праведнији“*

Прва посебна хипотеза (Х-1) гласила је: “Иако је принцип права на правично суђење познат од када постоји правна уређеност српске држава, ипак теоријска разрада овог принципа заостаје за првном и друштвеном праксом.“

Друга посебна хипотеза (Х-2) гласила је: „Што се Република Србија налази на већем степену укупне развијености, то је право на правично суђење у њој више заступљено.“

Трећа посебна хипотеза (Х-2) гласила је: „Кроз савремену српску историју, на развој права на правично суђење утицали су владајући политички, економски и други односи.“

Четврта посебна хипотеза гласила је: „У правном систему Републике Србије, право на правично суђење је у основи добро регулисано, али је примена овог права у друштвеној пракси најчешће зависила од интереса политичке елите која је била на власти.“

У овом превасходно теоријском истраживању, примарни извори сазнања налазили су се у: научној и стручној правној литератури, правним прописима и документима насталим у правној пракси. Сагласно томе, *генерални индикатори истраживања* у докторској дисертацији били су: писани искази настали у току суђења или писани искази о суђењу, а главни начин прибављања и обраде података је била анализа садржаја докумената, првенствено квалитативна анализа садржаја докумената.

Комисија констатује да су теоријско-емпиријски аргументи изложени у дисертацији научно засновани, правилно исказани и аргументовани. Целином резултата шестогодишњег истраживања предметне теме успешно су конфирмирне и доказане општа (генерална) хипотеза истраживања, свих пет посебних и њима припадајућих појединачних хипотезе истраживања.

4. Кратак опис садржаја

Докторска дисертација се састоји од резимеа, абстракта, уводних разматрања, четири поглавља, закључних разматрања и списка коришћене литературе.

Уводна разматрања обухватају потпунији методолошки оквир истраживања који је дао научну основу докторској дисертацији. У уводним разматрањима формулисан је проблем и одређен предмет истраживања, постављени су научни и друштвени циљеви истраживања, утврђен сисем хипотеза истраживања (општа-генерална, посебне и појединачне хипотезе), одређен начин и друштвена и научна оправданост истраживања у докторској дисертацији.

У **првој глави дисертације** урађен је шири теоријски оквир истраживања са тежиштем на појмовном дефинисању суда и суђења уопште и правичног суђења посебно, настанку и развој идеје права на правично суђење и теоријској разради право на правично суђење као основе остваривања идеала правне државе. У овој глави докторске дисертације, кандидат је на научно коректан начин дефинисао категоријалне појмове у директној вези са предметом истраживања и начинионаучно прихватљиве класификације унутар права на правично суђење, чиме је дао скроман допринос општој теорији права, посебно у остваривању идеала о правној држави.

У **другој глави докторске дисертације**, кандидат је на теоријски прихватљив начин извршио научну дескрипцију права на правично суђење у правном систему Републике Србије са ослонцем на појмовно одређење принципа „Владавина права“; настанак и развој института права на правично суђење у Републици Србији; уставно-законска решења права на правично суђење и главне проблеме у остваривању права на правично суђење са тежиштем на политичким и правним проблемима у остваривању права на правично суђење. У овој глави дисертације, кандидат је дао скроман, али значајан допринос теорији државе и права на простору Републике Србије, у делу који се односи на теорију и праксу остваривања права на правично суђење, идентификујући главне политичкоправне проблеме у остваривању овог правног идеала у политичко-правном систему Републике Србије.

У **трећој глави дисертације**, кандидат је извршио компаративну анализу права на правично суђење у међународном праву, пре свега у Универзалној декларацији о људским правима (као делу међународног обичајног права), Међународном пакту о грађанским и политичким правима, Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода, те у кључним политичкоправним документима у земљама англосаксонског правног система (Сједињеним Америчким Државама и Великој Британији), земљама континенталног правног система (СР Немачкој и Француској), као и у земљама у непосредном окружењу Републике Србије (Републици Хрватској, Републици Босни и Херцеговини, Републици Црној Гори и у Републици Македонији). У овој глави докторске дисертације, кандидат је на основу унапред утврђених, јединствених компарабила утврдио сличности и разлике у погледина на право на правично суђење и на праксу остваривања овог права у изабраним земљама, чиме је дао скроман допринос сагледавању достигнутог нивоа политичкоправне теорије и праксе у области достизања идеала права на правично суђење.

У **четвртој глави докторске дисертације**, кандидат је на теоријски коректан начин извршио научну дескрипцију, класификацију, типологизацију и научно-стручно тумачење права на правично суђење од стране међународних судова, пре свега, Европског суда за људска права у Стразбуру, Међународног кривичног суда у Хагу, Ад-хок међународног трибунала за ратне злочине за бившу Југославију, кроз конкретну анализу пресуда међународних судова са становишта права на правично суђење, чиме је дао оригинални допринос општој теорији права и пракси тумачења принципа права на правично суђење

У **закључним разматрањима**, кандидат је понудио синтетичке закључке по главама докторске дисертације са препорукама за даља истраживања ове сложене теме.

5. Остварени резултати и научни допринос

Научни допринос докторске дисертације кандидата Бојана Петровића огледа се, пре свега, у конципирању новог научног сазнања, обogaћивању постојеће теорије права и у стварању научне основе за развој правне праксе у области права на правично суђење.

Значајан допринос у докторској дисертацији кандидат је дао у теоријски коректно изведеној начиој дескрипцији достигнутог нивоа права на правично суђење у правном систему Републике Србије и идентификацији главних политичких и правних проблема у остваривању овог правног идеала у политичко-правном систему Републике Србије.

Посебан научни допринос у докторској дисертацији дат је у научно, коректно изведеној компаративној анализи права на правично суђење у међународном праву, пре свега, у темељним међународноправним документима као што су Универзална декларација о људским правима, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода, као и у пресудама међународних судова и у кључним политичкоправним документима изабраних земаља англосаксонског и континенталног правног система, те у основним политичкоправним документима у земаљама у непосредном окружењу Републике Србије, где је кандидат, на основу научно утврђених сличности и разлика у теорији и пракси остваривања права на правично суђење дао значајан допринос сагледавању достигнутог нивоа политичкоправне теорије и праксе у области права на правично суђење.

Истовремено, значајан научни допринос у сагледавању права на правично суђење остварен је у провери и усавршавању метода истраживања, методичко-теоријских поступака, избору техника и процедура израде и примене инструмената у истраживања једне специфичне, претежно теоријске правне теме, као што је право на правично суђење.

Отуда, по мишљењу Комисије, резултати истраживања у докторској дисертацији кандидата Бојана Петровића представљају оригинални допринос општој теорији права и пракси тумачења принципа права на правично суђење, посебно сагледавању судске праксе права на правично суђење у судским процесима уопште и кривичном процесу, посебно.

6. Закључак

Детаљном анализом резултата истраживања у докторској дисертацији кандидата Бојана Петровића, Комисија је једногласно дошла до следећих закључака:

(1) Докторска дисертација под називом: „*Право на правично суђење у Републици Србији*“ кандидата Бојана Петровића урађена је у складу са одлуком о одобравању израде предметне дисертације. Кандидат је тему обрадио на 273 страна, 495.997 карактера, 1.523 параграфа, 76.081 речи у складу са стандардима за израду докторских дисертација, чиме и по обиму и по садржају задовољава све закономим предвиђене стандарде докторске дисертације.

(2) Резултати истраживања кандидата су показали да је предмет истраживања докторске дисертације атуелан и научно и друштвено оправдан. Предметна тема под називом: „*Право на правично суђење у Републици Србији*“ до сада није свеобухватно обрађивана у виду магистарских теза и докторских дисертација на простору Републике Србије. Отуда, Комисија констатује да је докторска дисертација на научно коректан и теоријски прихватљив начин обрађена, уз адекватну примену научних метода, техника и

инструмената и уз пуно поштовање академских вештина у изради научних радова.

(3) Кандидат је у стручно-методолошком смислу, на коректан начин елаборирао и разрадио тему докторске дисертације, показујући добро познавање методологије научно истраживања. Резултати истраживања поседују очигледан научни допринос општој теорији права, посебно теорији судског, кривичног и грађанског - материјалног и процесног права, као и видљив допринос у примени научних метода, техника, инструмената и поступака у истраживању предметно специфичне правне теме.

(4) Структура докторске дисертације је логична, конзистентна и примерена за научно истраживање у виду докторске дисертације.

(5) Дисертација је писана коректним језиком науке, јединственим и јасним стилем уз мање тешкоће које су неизбежно везане за мултидисциплинарне научне радове истраживача почетника.

(6) Одабрана литература и извори су примерени потребама рада, како по квалитету садржаја, тако и по обиму. Коришћени извори пружили су довољно основа за ваљана закључивања о проблему и предмету истраживања, као и за доказивање постављених хипотеза. Изворе и литературу кандидат је правилно и вешто користио, што се види из чињенице да је постављене хипотезе аргументовано потврдио.

(7) На основу изнетих аргумената, Комисија са задовољством предлаже Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета „Џон Незбит“ да **кандидату Бојану Петровићу одобри јавну одбрану докторске дисертације** под насловом: „Право на правично суђење у Републици Србији“.

Место и датум:
Београд, 15.09.2016.год.

Чланови Комисије за оцену подобности
кандидата и теме докторске
дисертације/уметничког пројекта

1. Проф. др Саша Кнежевић, ПФ УН

2. Проф. др Неђо Даниловић ПФ, У“ЦН“

3. Проф. др Срето Ного ПФ, У“ЦН“